

חוברת למשקיע

6 ביולי 2025

עורך: ד"ר שמואל גולדמן

הודעה:

מי שרוצה לקבל את חוברת למשקיע ועדיין לא שלח לנו דוא"ל, מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת לקבל את חוברת למשקיע". החוברת נשלחת לכתובת הדוא"ל ממנה נשלחת הבקשה אלינו.

מי שמבקש להפסיק לקבל את החוברת בדוא"ל מתבקש לשלוח לנו דוא"ל לכתובת: lamfund@gmail.com ולכתוב בשורת הנושא "מבקש/ת להפסיק לקבל את חוברת למשקיע".

הערה: החוברת הקודמת נשלחה ביום 22 ביוני 2025.

הערה: כדי לשפר את הראות של גרפים מוצע בתוכנת פידיאף להגדיל את התצוגה ל-200%.

בחוברת זו:

סיום "המלחמה" עם איראן.

ישראל – איראן – חיזבאללה: איוולת של פוליטיקאים.

הלקח "מהמלחמה" עם איראן: לנשיא רוסיה – הלחימה באוקראינה.

הממשל והבנק המרכזי בארה"ב מפרקים את "החיץ".

השקעות ספקולטיביות בתקופת סטגפלציה – "רענון".

שערי חליפין – שערי ריבית – מדדי מניות – זהב.

נספח – קישורים למאמרים באתר חוברת למשקיע.

סיום "המלחמה" עם איראן.

העיסוק בשאלה, איזה נזק נגרם "לפרויקט הגרעין" באיראן, הוא עיסוק בתפל. פוליטיקאים – בארה"ב ובישראל – החליטו **שכעת** אין צורך בהמשך "מלחמה באיראן". לכן, הזדרזו להודיע שלמעשה "הושמד פרויקט הגרעין באיראן". הם לא יתנו לבלבל אותם עם עובדות – ממצאים. זהו. תם ונשלם מבחינתם.

גם לשלטון באיראן יש אינטרס בסיום "המלחמה" – הפצצות בשטחה של איראן והפצצות בשטחה של ישראל. תהיה הסיבה לכך אשר תהיה.

אם כך, הסתיימה "המלחמה" – הגלויה – עם איראן ואפשר לעבור לעניין הבא שמעסיק פוליטיקאים. בארה"ב – אישור "החוק הגדול והיפה" של הנשיא טרמפ בקונגרס ואז להגיע להסכם עם נשיא רוסיה על סיום "המבצע הצבאי המיוחד" **באוקראינה**. ייתכן "הסכם" לחיסולה של אוקראינה כמדינה עצמאית.

בישראל – לקבל סוף סוף החלטה מי וכיצד ישלטו ברצועת עזה. העולם עובר לענין הבא. נא לא להטריד אותו בזוטות כגון אלו. בייחוד לא להטריד את הנשיא טרמפ.

שוקי הון בישראל ובארה"ב, צפו נכון את סיומה של "המלחמה" עם איראן. זה היה קל יחסית, כיוון שידעו את "נפש הפוליטיקאים" שעוסקים בכך. כעת יצטרכו לצפות נכון מציאות כלכלית – בייחוד בארה"ב – וזה יהיה "קצת יותר קשה". עוד על כך בהמשך חוברת זו.

ישראל – איראן – חיזבאללה: איוולת של פוליטיקאים.

מלחמות הן תוצאה של איוולת של פוליטיקאים. לעיתים של צד אחד ולעיתים של שני הצדדים למלחמה.

איראן: "המלחמה" של ישראל עם איראן, לא הייתה בגלל שאיראן הייתה למעשה "מדינת סף גרעינית".

הסיבה לכך הייתה בגלל שהשלטון הנוכחי באיראן – אייטולות – במשך שנים רבות שם לו למטרה – ארוכת טווח – "להשמיד את היישות הציונית – ישראל". כך חזר והצהיר בפומבי.

לפקיסטן – מדינה שכנה לאיראן – מוסלמית – יש נשק גרעיני. אולם מנהיגיה אינם מצהירים שמטרתם להשמיד את ישראל. אז אין צורך "במכת מנע" בשטחה של פקיסטן. גם לא בסיועה של ארה"ב.

שלטון מהסוג שקיים באיראן, "נזקק" לאוייב/אויבים, כדי לתת מטרה לתסכול של חלק גדול באוכלוסייה. "יהודים" תמיד שמשו "כאויבים" לצורך כזה. בישראל יש ריכוז גדול של יהודים, גם אם חלק מהם שוהים "בקפלן". השלטון באיראן אינו מבדיל בין סוגים שונים של יהודים, לצורך שלו "באויבים".

מדוע הם זקוקים לנשק גרעיני – ולאלפי טילים שיכולים לשאת נשק גרעיני? כדי "להשמיד את היישות הציונית"?

אולי, אבל רק כדרך אגב. לא כמטרה עיקרית.

הם זקוקים לכך, מאותה סיבה שהשלטון **בצפון קוריאה** החליט לייצר נשק גרעיני. כדי להרתיע את "השטן הגדול" – ארה"ב – מלנסות להביא לשנוי השלטון בצפון קוריאה באמצעות "השלוחים" שלו בדרום קוריאה וביפן. נשק גרעיני בצפון קוריאה לא נועד "להשמיד" את ארה"ב. הוא נועד בעיקר כדי להשמיד – בלי מרכאות – את דרום קוריאה ויפן. אם אלו תנהגנה "כמנהג אוקראינה". "כמה" טילים נושאי נשק גרעיני, שיכולים להגיע לשטחה של ארה"ב, לא נועדו "להשמיד" את ארה"ב, אלא כדי להרתיע פוליטיקאים בארה"ב, שיצטרכו "להסביר" מדוע היה "כדאי" להקריב 10 מיליון מתושבי ארה"ב כדי "להשמיד" 25 מיליון מתושבי צפון קוריאה.

כך גם באיראן. נשק גרעיני אצלה נועד בעיקר כדי להשמיד את ערב הסעודית, איחוד האמירויות, כווית וגם את קטאר, אם ארה"ב תנסה "לשנות את המשטר באיראן", באמצעים צבאיים. שהרי בלי הנפט והגז שמצויים במדינות אלו, איזה עניין יש בארה"ב לסוג השלטון באיראן, לעומת השלטון באפגניסטן?

אם כך מהי האיוולת בהתנהלות של השלטון באיראן? שהם מתמידים בשימוש ביהודים בישראל "כאויב" – לצרכים פנימיים – ולא רק "משנאת יהודים" גרידא – ומצפים **שלא** תהיה לכך תגובה, כאשר איראן הופכת למדינת סף גרעינית! זו איוולת של פוליטיקאים. סביר שהיא מבוססת על "מודל" שלפיו מדינת ישראל אינה יכולה/לא תעז לתקוף בשטחה של איראן וכך גם ארה"ב. מסוג האיוולת שאפיינה את ההחלטה של היטלר לפלוש לשטחה של ברית המועצות בשנת 1941. היה לו "מודל" לגבי יכולתה הצבאית/חברתית של ברית המועצות.

לכן, אם לשליטי איראן יש צורך להחזיק בנשק גרעיני – הכרח קיומי עבורם – עדיף שיפסיקו להשתמש ביהודים "כאויב". שימצאו "אויב" אחר. אולי רק את השטן הגדול. זאת בגלל שהם אינם מהווים "איום קיומי" על השטן הגדול, כמו על ישראל.

האם ישכילו לנהוג כך? ימים יגידו. אבל מהות המשטר הנוכחי באיראן – כמו בצפון קוריאה – "מחייבת" החזקה בנשק גרעיני. לא כדי להשמיד את ישראל. תשתנה המהות של המשטר באיראן, אולי לא יהיה צורך בכך.

כול עוד משטר זה מתקיים, תהיה זו איוולת מצדם, להמשיך להציב כמטרה לאומית של איראן את "השמדת ישראל" בעוד הם ממשיכים לפתח/לרכוש נשק גרעיני.

"שנוי" המשטר באיראן.

בעשור שקדם לפלישת צבא גרמני לשטחה של ברית המועצות בקיץ 1941, המשטר הרודני של סטלין עסק "בטיהור" מוסדות השלטון בברית המועצות. זה כלל גם ובעיקר את הצבא. קצינים בכירים הוצאו להורג ו/או נשלחו למאסר "במרתפי המשטרה החשאית". במקומם מונו "אומרי הן" למשטר.

אחרי פלישת צבא גרמני והתבוסות שהנחיל לצבא רוסי בקיץ 1941, חל "שנוי" במשטר בברית המועצות. סטלין "וחברים" הבינו שכעת יש צורך "במקצוענים" בצבא כדי למנוע תבוסה כללית של ברית המועצות כמדינה ושלחם כמשטר. כמו כן הבינו שסטלין צריך להקשיב "למקצוענים".

אז הובא למוסקבה ז'וקוב ורוקוסובסקי נשלף "ממרתפי המשטרה החשאית". כך גם אחרים. שני אלו, 4 שנים אחרי כן, עמדו בראש ארמיות רוסיות שכבשו את ברלין בירת גרמניה.

זה היה "שנוי" הכרחי, כדי לשרוד. תחילת שנוי אמיתי היה רק לאחר מותו של סטלין.

גם גנרל מרשל שעמד בראש הצבא האמריקאי, כאשר ארה"ב התחילה להיות מעורבת ישירות במלחמת העולם השנייה, העביר מתפקידם עשרות קצינים בכירים – קולונלים וגנרלים – "שצברו שומן" מאז סיומה של מלחמת העולם הראשונה.

זה מה שנדרש כדי לשרוד ולנצח במלחמה.

אפשר להניח בסבירות גבוהה שגם באיראן יהיה "שנוי" משטר בעקבות הארועים מאז אוקטובר 2023. אבל לאו דווקא בצורה שמקווים לה בישראל ובארה"ב. מבחינה זו ישראל עשתה "חלק מהעבודה", כאשר "פינתה" כמה מאלו באיראן "שחתומים" על כישלון "הקונספציה" ששלטה באיראן. לא עוד "יצרים" והטפות במסגדים וציור דגלי ישראל וארה"ב על רצפת מתקנים תת קרקעיים שבהם מאוחסנים טילים. אלא לתת לאלו שהוכיחו שהם יודעים לשגר טיל לפינת רחובות בסמוך לרחוב אבן גבירול בתל אביב, מרחק מאות מטרים "ממטרה איסטרטגית", לקבוע כיצד להתנהל תוך שמירת אינטרסים לאומיים, ולא לחבורת מזוקנים שדיבורם במסגדים אומנותם. חבורת המזוקנים, אם הם רוצים לשרוד, יצטרכו להשלים עם "שנוי" כזה במשטר.

זה לא יהיה סוג השנוי במשטר באיראן שמייחלים לו בישראל ובארה"ב.

הערה של "מומחה כורסה".

זוכרים את הסרטונים שבהם מראים מתקנים תת קרקעיים באיראן שמכילים "אינספור" טילים ואמצעי שיגור של טילים?

כמה זמן נדרש כדי להקים מתקנים כאלו? שנים רבות. להקמת המתקן ולייצור הטילים והמשגרים.

מה קורה במהלך אותן שנים? יש חידושים בטכנולוגיה. בהרבה תחומים. גם כאלו שלמעשה מנטרלים את היכולת להשתמש במתקנים כאלו וגם בטיילים (בליסטים) כאלו.

לגבי השימוש בטיילים בליסטים – גדלה היכולת ליירט טילים כאלו. לטיל בליסטי יש מסלול בליסטי שידוע לאויב מהרגע שהוא שוגר. אפשר לפתח אמצעי יירוט שמתאים **לסוג כזה** של טילים. לא יירוט מושלם, אבל בשיעורים כאלו שמצריכים שימוש במספר גדול של טילים כדי לפגוע במטרות. התוצאה? נדרש מתקן תת קרקעי גדול יותר כדי "להחביא" מספר גדול יותר של טילים. ואז? כמו חתול שרודף אחרי הזנב של עצמו.

לגבי השימוש במתקנים תת קרקעיים כאלו – כדי לשגר את הטיל יש להוציא את המשגר ואת הטיל מחוץ למתקן – לחשוף אותם על הקרקע. אין אפשרות לשגר כמו מצוללת מתחת לפני הים. אפשר לבנות מתקן – סילו מתחת לפני הקרקע, שממנו משוגר טיל בצורה אנכית כלפי מעלה. זה מצריך "הרבה" מתקני סילו כדי לשגר **בו זמנית** "הרבה" טילים. כאמור מקודם נדרש שיגור של "הרבה" טילים בו זמנית, כדי להשיג פגיעה במטרות עם חלק קטן מהטיילים שמשוגרים. "הרבה" מתקני סילו, מגדילים את הסיכון לפגיעה במתקן תת קרקעי. שוב חתול שרודף אחרי הזנב של עצמו.

לא רק זאת. מהרגע שטיל בליסטי משוגר, ניתן לאתר את המקום ממנו הוא משוגר. צריך מיד להחזיר את המשגרים למתקן תת קרקעי ו/או לפזר אותם במקומות "מחבוא". אולם ניתן להגדיר אזור ממנו הם שוגרו – בייחוד "הרבה" טילים ביחד, ולהשתמש "במעופפים" שמתבוננים בנעשה על הקרקע באזור זה, וכאשר הם מבחינים במשגרים, תוקפים אותם ו/או מזעיקים למקום מטוסים "שמפטרלים" באזור מסוים.

כלומר, בתקופה שחלפה מההחלטה להקים מתקנים תת קרקעיים כאלו ולייצר טילים כאלו, "חידושים טכנולוגיים", מבטלים/מקטינים את התועלת שבהם. אלא אם יקימו "הרבה" מתקנים וייצרו "הרבה" טילים, כך שגם שיעור הצלחה קטן מהשימוש בהם "ישיג את מטרת השימוש בהם". זה אפשרי במדינה בגודלה של איראן, כאשר היעד לטילים היא מדינה בגודלה של ישראל ו/או מדינות המפרץ הערביות.

או לחילופין, כאשר טילים כאלו ישאו ראשי נפץ גרעיניים ואז אין צורך "שהרבה" טילים "יפגעו במטרה".

אופס. במה התחילה הקשקשת הזו!?

כמו כן ניתן לפתח – כבר קיימים – טילים "שמשנים מסלול" ו/או נושאים כמה ראשי נפץ שמשוגרים מהטיל. גדל הקושי ליירט אותם. כמו כן "טיילי שיוט". אבל נדרשת טכנולוגיה שונה כדי "להניע" "טיילי שיוט" למרחקים גדולים. למשל למרחק גדול יותר מכאלף ק"מ. בוודאי למרחק של כאלפיים ק"מ. טילים אלו נעים במהירות נמוכה יותר מאשר טילים בליסטים. גדל "חלון הזמן והאזור" שבו ניתן לנסות ליירט אותם. אלא אם אלו טילים עם "אמצעי הנעה" שמאפשרים להם לנוע במהירויות מעל 5-6 אלפי ק"מ בשעה. מהירות בדומה למהירות שבה נעים טילים בליסטים.

ולסיום העיקר: כאשר אויב שיש ברשותו נשק גרעיני משגר טילים לכיוון מסוים, נדרשת **החלטה מיידית**, האם להגיב על ידי שיגור לשטח האויב של טיל שנושא נשק גרעיני. שהרי יש אפשרות שהטיל שהאויב שיגר נושא ראש נפץ גרעיני.

לכן, לכאורה אין הגיון ששתי מדינות בעלות נשק גרעיני, תעסוקנה בחילופי מהלומות על ידי טילים שאינם נושאים ראש נפץ גרעיני. למשל, ישראל ואיראן. או ארה"ב ורוסיה. התכתשות כזו עלולה בתוך 10-20 דקות להפוך להתכתשות גרעינית.

"לכאורה אין הגיון" – אבל זה ייתכן. לכן, רוסיה אינה מוכנה שבשטחה של אוקראינה יוצבו טילים (ארגון נאטו) שיכולים להגיע בתוך דקות ספורות עמוק לשטחה של רוסיה. לכן, ההצהרות "שאסור שלאיראן יהיה נשק גרעיני". כיוון שאז זה ישלול אפשרות "הגיונית" להתכתש עם איראן (ישראל ו/או ארה"ב) רק בהפצצות – לא גרעיניות.

אלא אם כולם ישתגעו.

בחזרה לאיוולת של פוליטיקאים.

חיזבאללה.

מה רצה להשיג השהיד נאסארלה, כאשר אפשר לחיזבאללה להפציץ בשטחה של ישראל החל מה-8 באוקטובר 2023?

כאשר ארגון חמאס ברצועת עזה, החל במתקפה שלו ב-7 באוקטובר 2023 – הוא עשה את המירב שהיה "ביכולתו" – כולל רצח אזרחים וחטיפת אזרחים.

לעומת זאת מה עשה השהיד מלבנון? החרیب בתים בגבול ישראל – לבנון והפחיד תרנגולות שלא פונו למלון בתל אביב? מה קרה לשימוש "בטילים מדויקים" שאמורים לפגוע בתשתיות כלכליות? אולי לא היו כאלו. או שלא העזו לעשות בהם שימוש, מחשש לתגובה מקבילה של ישראל? אם כך איזה ערך יש להם?! תמיד יהיה חשש לתגובה כזו!

האיוולת בתהנהלות של השהיד הזה, לא הייתה רק בהתחלת ההפצצות בשטחה של ישראל, אלא בכך שלא הפסיק אותן, כאשר היה ברור שאינן משנות את המציאות ברצועת עזה. זו איוולת של מנהיג – פוליטיקאי. אולי אין מנוס מכך בסוג המשטר בחיזבאללה.

בסופו של יום, עשו הסכם עם חיזבאללה. כמה ואלו טילים נותרו להם?! אם יש כאלו שיכולים להסב נזק גדול לתשתיות בישראל, אז סביר מבחינתם, שלא יעשו בהם שימוש אלא כאשר תהיה סכנה ברורה ומידית "לשלטונם". אחרת, יחזרו על האיוולת של השהיד.

הלאה לאיוולת של פוליטיקאים.

ישראל.

מנהיגי ישראל לדורותיהם – גם הנוכחים – סברו שאפשר להטיל "מצור" על תושבי רצועת עזה "ותשקוט הארץ" – ישראל. גם להם היה מודל: "הם מורתעים".

למעשה למנהיגי ישראל תמיד היה "מודל". עד למלחמת ששת הימים המודל היה "להעביר את המלחמה לשטחו של האויב". אחרי מלחמת ששת הימים וכיבוש סיני ורמת הגולן המודל היה "ספיגת מהלומה מפתיעה" של אויב. בדרום בשטחי חצי האי סיני. בצפון ברמת הגולן. מי יספוג? בעיקר יחידות של הצבא הסדיר. כך עד "שיגיעו המילואים".

היה בכך היגיון כלכלי – חברתי. שלא להחזיק באופן קבוע יחידות צבא גדולות בגבולות. מה שמהווה נטל כלכלי וחברתי.

הדור הנוכחי של מנהיגי ישראל שיכלל את "המודל". מי שאמור היה "לספוג" מהלומה מפתיעה – בדרום – בגבול עם רצועת עזה, היו אישה ושני התינוקות שלה, קשישים שפרשו לגמלאות וצעירים שבאו לבלות במסיבה. למה להקריב יחידות של צבא סדיר לצורך ספיגת מהלומה מפתיעה?! לא יהיה צורך בזה. "הם מורתעים".

ברור שגם ההנחה "שהם מורתעים" וגם "המודל לספיגת מהלומה מפתיעה", היו איוולת של פוליטיקאים. בייחוד הדור הנוכחי שלהם.

כעת לפוליטיקאים יש בעיה. מה עושים ברצועת עזה? לא לצורך "עסקת חטופים", אלא כדי שתינוקות, קשישים ומבלים במסיבה, לא יהוו את "המרחב לספיגת מהלומה מפתיעה"?!?

זו בעיה קשה עבורם. ייתכן שיהיה צורך לסיים את "מודל שתי מדינות לשני עמים", בשלב ראשון ברצועת עזה. מה שעלול לסכל את "שליטתה" המדומה של "רשות פלשתינאית" בשטחים ביהודה ושומרון.

זה גם עלול להיות כרוך בהוצאה כספית גדולה, לתמיכה באוכלוסיה מקומית שם ו/או בסיוע כספי לאלו מהם שרוצים למצוא מקום מגורים חדש. אלו שעד כה למעשה נושאים בהוצאה זו – כלכלת האוכלוסיה המקומית – יסרבו לעשות זאת, אם מדינת ישראל תשלוט שם "בפומבי".

מה רצוי לעשות ברצועת עזה כדי שתינוקות לא יהיו "מרחב ספיגה למהלומה מפתיעה"?

ההפך ממה שעשו פוליטיקאים עם "מודל המצור" שלהם. לבנות שם נמל ושדה תעופה שדרכם תתאפשר תנועה של אנשים וסחורות. יטענו נגד זה "שיקולי ביטחון"? מי יטען? אלו שתינוקות היוו עבורם "מרחב ספיגה"?!?

מעשה כזה יפגע באינטרסים כלכליים בישראל. של המדינה ושל עסקים פרטיים. עלול להיפגע הסחר עם רצועת עזה שנעשה כעת "בתיווך" ישראלי – מדיניות מיסים ועסקים פרטיים.

גם הרשות הפלשתינאית עלולה להתנגד. שהרי היא מסכימה להסדר הנוכחי של "מעטפת מכס" עם ממשלת ישראל. היא אינה צריכה לגבות מיסים. זה נעשה על ידי ממשלת ישראל. כמו גם אספקת סחורות דרך נמלים בישראל. תושבים בתחום "שליטה" יתקנאו בתנאים הכלכליים החדשים של תושבים ברצועת עזה.

בייחוד אם לא ינתן סיוע כספי, כך שבעצמם – באמצעות יוזמות פרטיות – ימצאו מקום מגורים אחר. זאת בעזרת סיוע כספי שיתפרש על 5-6 שנים. יש מדינות בעולם שתקבלנה ברצון משפחה עם הכנסה שנתית של 40-50 אלפי דולרים. זאת כפעילות על ידי פרטים ולא "כמבצע ממשלתי".

אם כך, פעילות כזו עולה כסף – ייצטרב לעשרות מיליארדי דולרים לאורך 5-6 שנים ותפגע באינטרסים כלכליים בישראל שנהנים מההסדרים הנוכחיים.

אם כך מה יחליטו פוליטיקאים? לשנות את "מדיניות המצור" או להמשיך לבסס "מרחב ספיגה" על תינוקות, קשישים ומבלים במסיבה? זו אינה שאלה צינית. זו המציאות!

אם נסתמך על אופי הפוליטיקאים כיום והאינטרסים הכלכליים שהם משרתים, אין סכוי שהם יעשו ברצועת עזה את מה שרצוי. הם המציאו מודל חדש להגנת תושבי ישראל: "הפרימטר".

הם יאמרו שכך דברים ישתנו. כעת הצבא יחצוץ בין לבין וימנע מהלומה "מפתיעה" על אשה ושני התינוקות שלה. **זו אשליה.**

תמיד בעקבות ארוע טראומטי – צבאי/כלכלי – מנהיגים מדיניות שמטרתה למנוע ששוב לא יישנה ארוע כזה. אבל אחרי תקופה – משיקולי חיסכון – יעילות ושאר ירקות – מבטלים את "הצעדים החדשים שנועדו למנוע...". בהמשך חוברת זו, אנו מתייחסים למה שקרה/קורה כעת בארה"ב כאשר משנים/מבטלים החלטות שנועדו למנוע, ששוב לא תקרה קטסטרופה כלכלית/פיננסית. זהו הטבע האנושי. בייחוד של פוליטיקאים.

כעת יצטרכו להחליט לגבי רצועת עזה. הקושי אינו לגבי "עסקת חטופים". אלא מי וכיצד ישלטו בה. גם כי העולם רוצה לעבור לענין הבא. המלחמה באוקראינה.

הלקח "מהמלחמה" עם איראן: לנשיא רוסיה – הלחימה באוקראינה.

נזכיר: מר טרמפ נשיא ארה"ב דרש שאיראן תפסיק לעסוק בהעשרת אורניום. אחרת..

תחילה, "האחרת" הייתה הטלת סנקציות על איראן שישתקו את ייצוא הנפט ממנה. הרוב לסין. הוא לא היה מוכן "להתחיל במלחמה" עם איראן כדי להשיג זאת.

באיראן סרבו לדרישה זו. שהרי מדוע שיעשו בשבילו את העבודה?

אז ישראל התחילה במלחמה גלויה עם איראן והנשיא טרמפ סיים אותה במתקפה אחת על מתקנים באיראן. זאת כאשר נציגים אמריקאיים המשיכו במשא ומתן עם איראן.

רוסיה – נשיא רוסיה, דרש/דרש שהשלטון באוקראינה יסיג את צבא אוקראינה משטחים בארבעת המחוזות באוקראינה שרוסיה סיפחה אליה. שלטונות אוקראינה מסרבים לדרישה זו. מדוע שיעשו את העבודה עבור נשיא רוסיה?

אם כך הלקח עבור נשיא רוסיה שהמשיך במשא ומתן עם אוקראינה הוא, "שרוסיה עצמה תעשה את העבודה". **נותרה רק שאלת העתוי מתי?**

חזרנו וכתבנו על כך שיש/היו ברוסיה כאלו שטענו שאפשר יהיה להגיע "להסכם" עם הנשיא טרמפ. "הסכם" לגבי מה?

על כך שארה"ב "והמערב" לא יחריפו/יגבירו את המעורבות שלהם במלחמה באוקראינה, כאשר צבא רוסי ינוע בכיוון מערב – לנהר הדנייפר – גם מעבר לגבולות ארבעת המחוזות שרוסיה סיפחה אליה. כך למעשה יעמיד בספק את המשך קיומה של אוקראינה כמדינה עצמאית.

אולם הייתה בעיה של עיתוי להגעה "להסכם" כזה. הצורך של הנשיא טרמפ לאשר בקונגרס את "החוק היפה הגדול" שלו. לצורך זה הוא נזקק לתמיכה של כול 53-50 סנטורים רפובליקאים ושל לפחות 218 חברי בית נבחרים רפובליקאים. זאת כאשר רבים מהם עלולים "להתמרד" כאשר צבא רוסי ינוע מערבה ויביא להתמוטטות השלטון באוקראינה. בייחוד כאשר הנשיא טרמפ "מסכים" לכך.

מראש אמרנו שהעתוי יהיה לקראת תחילת חודש יולי 2025. כעת הסנט בארה"ב דן בהצעת חוק זו. אחרי שיאשר נוסח שלה, היא תעבור לאישור מחדש בבית הנבחרים. זה אמור לקרות במהלך חודש יולי 2025. למה? כיוון שחוק זה כולל גם הגדלת תקרת החוב הלאומי של ארה"ב ב-4000 – 5000 ביליון דולרים. נדרש אישור לכך עד אמצע חודש אוגוסט 2025. אחרת עלולים להיות שיבושים בעבודת הממשל בארה"ב.

אם כך מגיע "העתוי". הנשיא פוטיין ישחרר את המעצורים שמנעו התקדמות של צבא רוסי. "לפתע" תיכבשנה ערים כפוקרובסק וצ'בי יאר, שצבא רוסי מסתובב סביבן חודשים רבים, בלי "להתקדם". תתחיל לחימה בסלבינסק וקרמטורסק. כמו גם ליד העיר זפוריז'ה וגם העיר חירסון. והופה שוחררו כול ארבעת המחוזות שסופחו לרוסיה.

ואז? "יציעו" לשלטון בקייב "להכיר" במציאות זו ובכך שאוקראינה לא תצורף לנאטו ושהייתה מגבלות על גודלו של הצבא באוקראינה. זאת "בהסכמת" הנשיא טרמפ. אם לא יסכימו, אז תימשך המלחמה עד הגבולות עם פולין ורומניה, תוך זעקות מרות ממדינות באירופה ומחאות בארה"ב. וזהו. זעקות ומחאות.

האם אז יטילו סנקציות על כול מי שיקנה נפט מרוסיה? בעיקר על סין? הנשיא טרמפ הודיע **שלא** יאכוף (על סין) סנקציות שהוטלו על קניית נפט מאיראן. נשיא רוסיה מתכוון לבוא בחודש ספטמבר 2025 לסין לחגיגות הניצחון על הלאומנים – שנהנו מתמיכת ארה"ב. הנשיא טרמפ אומר שהוא רוצה לבקר בסין עם משלחת של ראשי חברות אמריקאיות. לעשות עסקים. אז הוא יטיל סנקציות על סין אם תמשיך לקנות נפט וגז מרוסיה!?

הלקח לרוסיה הוא פשוט: מה שאינו מושג במשא מתן ושימוש במעט בכוח, יושג בשימוש בהרבה כוח. מתי? **החל מחודש יולי 2025.**

כמו בכול מלחמה (שתפתח מהמבצע הצבאי המוגבל של רוסיה), יודעים כיצד היא מתחילה. אין יודעים כיצד ומתי היא מסתיימת.

בייחוד האם היא תהיה מלווה "בשינוע" של מיליונים מתושבי אוקראינה – מרכז ומערב המדינה – לפולין ולגרמניה?! שהרי זה מה שקורה באזורים בהם יש מלחמה.

הממשל והבנק המרכזי בארה"ב מפרקים את "החיץ".

זו תופעה שחוזרת על עצמה, באותה מדינה, במדינות שונות. אחרי "זעזוע" (טראומה) שפוגעת בציבור, השלטונות מקימים ועדה/ועדות כדי להחליט על נהלים שימנעו בעתיד ארוע דומה. זה יכול להיות בתחום הצבאי, בתחום הכלכלי, בתחום בריאות ועוד.

חולף זמן – עוברות שנים – ציבור שכח את הארוע המזעזע, יש דור חדש של פוליטיקאים ואינטרסנטים כלכליים/פוליטיים, מתחילים במסע כדי לבטל את הנהלים שמטרתם למנוע שיקרה שוב...

אחרי הארועים בשנות "השפל הגדול" בארה"ב – 1929 – 1932 – הוטלו מגבלות על הפעילות של בנקים מסחריים. פעולות שמסכנות את כספי המפקידים בבנקים. כמו מסחר במניות בשביל עצמם ובשביל אחרים. גם מסחר בניירות ערך מסוגים שונים.

חלפו עשרות שנים, בהן מלחמת העולם השנייה, מלחמת קוריאה ומלחמת וויטנאם וקם דור חדש של פוליטיקאים בארה"ב, כולל נשיא שמנגן בחצוצרה ומתעסק "מהצד". כמו גם פרופסורים לכלכלה בעלי מוניטין וממלאי תפקידים חשובים בממשל. כמובן שהיו אינטרסנטים כלכליים, שרצו בהסרת המגבלות שהוטלו על בנקים מסחריים. זאת לפי השיטה הידועה: כאשר יש רווחים הם שלנו. כאשר יש הפסדים הם של כלל הציבור, דהיינו של הממשלה והבנק המרכזי.

את התוצאה קבלו במשבר הפיננסי בשנים 2007-2009, כאשר מוסדות פיננסיים גדולים, הגיעו למעשה למצב של פשיטת רגל. חלקם נרכשו על ידי מוסדות פיננסיים אחרים, שהם עצמם נצלו באמצעות כספים ופעולות של הממשל והבנק המרכזי של ארה"ב.

אז, כרגיל, כראוי אצל אנשים מכובדים, שוב הקימו ועדה – בסיוע נגיד לשעבר של הבנק המרכזי של ארה"ב. הם, שלא כמו בשנות השלושים של המאה הקודמת, לא אסרו לחלוטין על מוסדות פיננסיים לעסוק בפעולות מסוימות. אולם הגבילו את היכולת שלהם לעשות זאת. זה נעשה על ידי דרישות להון עצמי בשיעור מסוים מסך הנכסים של הבנק. המטרה היא ליצור "כרית ביטחון" של הון עצמי שתספוג הפסדים מפעילות של הבנק, בלי שיהיה צורך לסייע להם בכספי ציבור.

חלפו שנים – הפעם רק כ-15 שנים, ושוב פוליטיקאים רוצים לבטל/ להקטין את הנהלים שמגבילים פעילות של בנקים – נהלים שנקבעו אחרי המשבר הפיננסי בשנים 2007-2009.

התייחסנו לכך בחוברת קודמת. כעת הבנק המרכזי של ארה"ב שאמון על ביצוע נהלים אלו – חיוב בהון עצמי ביחס לסכום נכסים – פרסם בקשה "להערות מהציבור" לתזכיר שמפרט כיצד ישונו נהלים אלו. כלומר, **יצאנו לדרך** לקראת הקטסטרופה הפיננסית הבאה.

נזכיר במה מדובר: בנק מחזיק בנכסים מסוגים שונים שהערך שלהם אמור להיות לפחות כמו הערך של ההתחייבויות שלו – למפקידים בבנק ולמלווים לבנק. יכולות להיות תנודות בערך של הנכסים ולעיתים גם בערך של ההתחייבויות. ההון העצמי של בנק אמור לכסות הפסדים מפעילות שלו "ולהבטיח" שתמיד ערך הנכסים שלו – שכולל למעשה גם נכסים שמשקפים הון עצמי – יהיה גדול יותר מערך ההתחייבויות שלו.

הרגולטור – ביחד עם המחוקק – קובע את שיעור ההון עצמי שחייב להיות לבנק ביחס לערך של הנכסים שלו. (זהו תאור מפורט). אחרי ארוע טראומטי, שהצריך שימוש בכסף ציבורי כדי לאפשר לבנקים להמשיך לפעול, כפי שהיה בשנים 2007-2009, נקבעו כללים ביחס לשיעור ההון העצמי שנדרש מבנק, ביחס לכול סוג של נכסים שהוא מחזיק בהם.

לפי הנוהג כעת, בנקים מסחריים בארה"ב חייבים להחזיק בסכום מסוים של הון עצמי גם כשיעור מסוים מהסכום שהם מחזיקים בנכסים שלכאורה אין סיכון בהחזקה שלהם – כמו אג"ח של ממשלת ארה"ב. יש היגיון בדרישה זו, כיוון שיתכן שיהיו לבנק הפסדים גם מהחזקות אלו. ההסבר הוא פשוט – בגלל שינויים בשערי ריבית שגורמים לירידה בערך המשוערך של נכסים כאלו, כאשר בנק נאלץ להגדיל את תשלומי הריבית למפקידים ולמלווים. זה עלול לגרום למצב של תזרים מזומנים שלילי – ההוצאות לתשלומי ריבית גדולות מההכנסות מריבית. כלומר, נוצר הפסד בתקופה מסוימת. ההפסד אמור להיות מכוסה מהון עצמי של בנק.

שר האוצר של ארה"ב – ואחרים – רוצים להקטין את שיעור ההון העצמי שבנק חייב בו ביחס להחזקות בנכסים "חסרי סיכון" – בעיקר אג"ח של ממשלת ארה"ב. הטעון שלהם הוא, שזה יאפשר לבנקים להגדיל את החזקות באג"ח של ממשלת ארה"ב וכך יגרום לירידה בשער הריבית – התשואה – בייחוד לגבי אג"ח לתקופה ארוכה. לכך תהיה השפעה חיובית על החלטות השקעה במשק. זה גם יקטין את ההוצאה של ממשלת ארה"ב לתשלומי ריבית על חובותיה. אלו כידוע הולכים וגדלים.

בגרף הבא אפשר לראות את סכום החזקות של בנקים בניירות ערך של ממשלת ארה"ב ומוסדות פיננסיים שלמעשה פועלים "תחת חסותה"

בחודש מאי 2025 הסכום היה כ-4500 בליון דולרים.

נניח, **כדוגמה**, שמקטינים את שיעור ההון העצמי שחייבים להחזיק בו כנגד נכסים אלו ב-2%. זה "משחרר" סכום של כ-90 ביליון דולרים הון עצמי שבנקים יכולים להשתמש בו "לצרכים אחרים". מה יכולים להיות צרכים אלו?

ראשית, הם יוכלו להגדיל החזקות בניירות ערך של ממשלת ארה"ב. מדוע שיעשו זאת?

כעת, בנקים מקבלים מהבנק המרכזי ריבית שנתית של כ-4.2% על הפקדות שלהם בבנק המרכזי. התשואה שבה נסחרות אג"ח ממשלת ארה"ב לפדיון 10 שנים, היא כ-4.2% לשנה. הסכום שבנקים מחזיקים כפקדונות בבנק המרכזי הוא כ-3200 ביליון דולרים. (אין צורך להחזיק בהון עצמי כנגד פקדונות אלו). אם הבנק המרכזי יוריד את הריבית – גם הריבית שהוא משלם לבנקים – ל-3% לשנה, ובו בזמן אג"ח ממשלת ארה"ב תמשכנה להיסחר כך שהתשואה עליהן תהיה בקרוב 4% לשנה, אזי יכול להיות תמריץ לבנקים להחליף פקדונות בבנק המרכזי בהחזקת ניירות ערך של ממשלת ארה"ב. כך הם יאפשרו לממשלת ארה"ב להמשיך להגדיל את סכום החובות שלה – על ידי הנפקת אג"ח. בייחוד לתקופות פדיון ארוכות. אם ייגרמו לבנקים הפסדים כתוצאה מכך? זו לא תהיה הבעיה של שר האוצר הנוכחי וגם לא של הנשיא הנוכחי.

מה עוד יכולים לעשות הבנקים?

להגדיל תשלומים של דיבידנדים ורכישה עצמית של מניות. זה מקטין את ההון העצמי הצבור בבנקים. זה יתאפשר בגלל ירידה בסכום ההון העצמי שנדרש מהם. פעולה כזו גורמת לעלייה במחירי מניות שלהם, לפחות בטווח הקצר. האם זה יאכזב את שר האוצר והנשיא? תלוי מה יעשו משקיעים במניות בנקים שיקבלו דיבידנדים וימכרו מניות (במחירים שעלו). האם יגדילו החזקות באג"ח לטווח ארוך?

מה עוד יכולים לעשות בנקים?

פה אנחנו מגיעים לעיקר ההשפעה של שני נהלים אלו – השפעה שעלולה לסלול את הדרך למשבר הפיננסי הבא בארה"ב.

בהון העצמי "שמשתחרר" לבנקים, הם יכולים להשתמש כדי לאפשר הגדלת החזקות בנכסים מסוכנים – אג"ח מסוכנות, הלוואות מסוכנות, השקעות מסוכנות (קרנות הון סיכון וכדומה). למשל **כדוגמה** – אם שיעור ההון העצמי שנדרש ביחס להחזקות בנכסים כאלו הוא 6%, הם יוכלו להגדיל החזקות בנכסים אלו בסכום עד 1500 ביליון דולרים.

סביר להניח ששני נהלים אלו יקרה במקביל להורדות ריבית על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב. בשיעור מצטבר של 1-2 אחוזים. סביר שתרחיש כזה עד סוף שנת 2025, נצפה כעת בשוק ההון בהסתברות של 100%! לכן, ייתכן שהוא כבר מתבטא בתמחור של מדדי מניות וגם אג"ח לטווח ארוך.

גם במחיר זה ובשערי חליפין של הדולר האמריקאי לעומת מטבעות אחרים.

העיקר הוא, האם (לדעתנו זו שאלה רטורית) מסתמן תהליך ממושך שיביא "לחיסולו" של הבנק המרכזי של ארה"ב, ייתכן אפילו כבר בתקופת הממשל הנוכחי בארה"ב?

הורדות ריבית בארה"ב – "מלכודת הנזילות"

כיום הורדת הריבית היומית – ff – ייתכן שתקטין את "הדפסת דולרים" על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב. כך אם בו בזמן הבנק המרכזי לא יגדיל את ההחזקות שלו באג"ח.

הסיבה פשוטה. הבנק המרכזי משלם לבנקים ריבית על פקדונות שלהם בבנק המרכזי. כעת כ-4.2% לשנה על סכום של כ-3200 ביליון דולרים. "התשלום" הזה בסכום שנתי של כ-130 ביליון דולרים, למעשה נעשה על ידי "הדפסת דולרים" – זכוי של חשבונות בנקים בבנק המרכזי.

(גם מוסדות פיננסיים מסוימים – כמו קרנות נאמנות כספיות – רשאים להחזיק בפקדונות בבנק המרכזי.)

מה עושה הבנק המרכזי כאשר הוא "מוריד" ריבית? הוא מודיע "שידאג" לכך שהריבית היומית – ff – לא תהיה גבוהה יותר משיעור שהוא קובע. למשל, 3%.

בעבר כאשר הייתה מדיניות מוניטרית נורמלית, זה חייב אותו לקנות אג"ח (שטרי אוצר לטווח קצר) כאשר הריבית שבה נסחרו עלתה מ-3%. "להדפיס דולרים" – להגדיל מתן אשראי לציבור.

כיום כאשר לבנקים יש "עודפים" בסכום של 3200 ביליון דולרים שמופקדים בבנק המרכזי, הריבית היומית למעשה נקבעת על ידי הריבית שהבנק המרכזי משלם על פקדונות אלו. כאשר הוא מוריד ריבית זו, הוא משלם פחות דולרים. למעשה זה כאילו הוא "קונה" אותו סכום של פקדונות במחיר נמוך יותר – לפי שיעור ההורדה של הריבית.

אבל הוא אינו מגדיל את סכום האג"ח שהוא מחזיק בהן (גם לא את סכום הפקדונות אצלו). כלומר, לא גדל סכום האשראי שהוא נותן לציבור. מה שיכול לקרות הוא, שיגדל סכום האשראי שבנקים נותנים לציבור/לממשלה – על ידי הקטנת פקדונות שלהם בבנק המרכזי.

אולם זו החלטה שלהם! ייתכן מצב שבו בנקים יעדיפו להמשיך להחזיק פקדונות בבנק המרכזי גם תמורת ריבית נמוכה יותר. זאת בגלל שאינם מזהים אפשרויות השקעה "סבירות" אחרות, גם אם אפשר לקבל בהן ריבית גבוהה יותר מזו שמשלם הבנק המרכזי.

כלכלנים מתארים מצב שבו ריבית "נמוכה" אינה גורמת לגידול בהשקעות, "כמלכודת נזילות". סימפטום למצב אפשרי כזה, הוא גידול בביקוש ובמחיר של זהב. שהרי החזקה בזהב אינה מניבה הכנסה "מריבית". זה מתאים למצב של סטגנציה כלכלית, שבה לא ניתן ליצור תשואה ריאלית על השקעות.

לכן, ייתכן שבניגוד "למחזור" הפעילות הכלכלית שהיה אחרי הורדות ריבית לרמה אפסית, אחרי המשבר הפיננסי בשנת 2007-2009 ומגפת קוביד19, הורדות ריבית על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב לא תגרומנה לגידול בביקוש לאשראי ובנכונות לתת אשראי – מלבד בעסקות עם ממשלת ארה"ב. כלומר, המשך גידול בסכום החוב הלאומי של ארה"ב!

בתרחיש כזה, מדדי מניות "יתקעו" ביחד עם "מחסום" להמשך ירידה בתשואות שבהן נסחרות אג"ח לטווח ארוך – ממשלתיות ופרטיות. זאת בגלל שגידול בסיכון לחדלות פירעון יקזז ויותר מכך את הנכונות לשלם מחירים גבוהים יותר עבור נכסים פיננסיים – כבטוי לשיעור ריבית יומית "נמוכה".

בנוסף למחיר זהב שמסרב להמשיך ולרדת ומחירי מתכות כסף ופלטינה "שלפתע" עולות למרות שאין גידול בביקושים לשימושים תעשייתיים בהן - התייחסנו בחוברת קודמת - ירידה (פיחות) בשערי חליפין של הדולר, יכולה לשקף "כניסה למלכודת נזילות". שהרי שערי ריבית במטבעות מסוימים נמוכים משערי ריבית בדולר וסביר שיימשך מצב זה ולמרות זאת יורדים שערי חליפין של הדולר. משקיעים מעדיפים להיות "נזילים" במטבע שלהם.

אם כך סביר בתקופה הקרובה להיות זהירים לא רק כאשר עוברים ליד מגדלים מסוימים שחלקים מהם "ממשיכים לנשור", אלא גם בהשקעות מסוימות "שלפתע" תתחלנה "לנשור".

מה שקרוב לוודאי לא "תנשור" בחודשיים הבאים, היא הטמפרטורה "בשכונה" שלנו. בנקים מרכזיים אינם יכולים להוריד אותה. גם לא במקומות אחרים.

השקעות ספקולטיביות בתקופת סטגפלציה - "רענון".

דנו בכך בחוברות קודמות. בנספח לחוברת זו יש קישורים למאמרים בענין זה, בחוברות קודמות - באתר חוברת למשקיע.

מדוע "רענון" כעת? כיוון שנראה שאנו בתחילת תרחיש/תקופה בארה"ב של מדיניות פיסקלית ומדיניות מוניטרית מרחיבה - **ביחוד**. דהיינו "התנהלות כלכלית/פיננסית חסרת מעצורים" של השלטון הנוכחי בארה"ב. זה **תמיד** הסתיים "בקטסטרופה פיננסית/כלכלית".

מדוע? כיוון שהתנהלות כזו של השלטון, בתוך תקופה קצרה - 8-12 חודשים, תתבטא **בסטגפלציה**. כלומר, חוסר אפשרות לצמיחה ריאלית במשק ובהכנסות של הציבור.

מדוע? כיוון "שהתרומה" הנוכחית של ערב הסעודית "וחברים" למחיר נפט "נמוך" - דהיינו גידול בתפוקה ובייצוא של נפט ממדינות אלו - עד כשני מיליון חביות ביום, תיתקל בקיפאון/תחילת ירידה בתפוקת נפט מפצלי שמן - shales בארה"ב.

זאת כאשר מתברר/יתברר "שהאימים" על מניעת ייצוא נפט מאיראן ומרוסיה הם "רק דיבורים". כלומר, "הבעיה" בצד ההיצע של נפט תהיה בארה"ב.

בו בזמן הגדלת המיסוי העקיף בארה"ב - מכסים על יבוא לארה"ב, תגדיל את אי השוויון בחלוקת הכנסות בארה"ב ותפגע בכוח הקנייה של רוב הצרכנים בארה"ב. ניתן יהיה "לפצות" על כך על ידי גידול באשראי שבנקים יתנו לציבור - נדון בחוברת זו - אולם זה לא יצור גידול בביקושים, אלא לכול היותר סטגנציה כלכלית. מלבד לתקופה מסוימת בשוקי הון - מדדי מניות. עד שיתברר שקטן תזרים המזומנים החיובי של חברות עסקיות.

כול זה "ידוע" לכולם. אבל זה לא אכפת "להם". מה "שאכפת להם", הוא למנוע ירידה של לפחות 200-300 ביליון דולרים **בשנה** בהכנסה הפנויה של חוגים מסוימים, אלא אם ימשיך להתקיים שיעור המיסוי שנקבע בתקופת הכהונה הקודמת של הנשיא טרמפ בשנת 2017 לתקופה של עד 10 שנים. כעת מוצעת חקיקה שתבטיח זאת "לנצח".

זהו החלק של הסטגנציה. מדוע האינפלציה? בגלל שיקטן החיסכון הזר - ממדינות אחרות - אשר מהווה מקור מימון לצריכה והשקעות - כולל של ממשלת ארה"ב. "תחליף" לכך יוכל להיות "מימון" מהבנק המרכזי של ארה"ב! תם הדין!

חשוב: הנכסים הפיננסיים - אמצעי השקעה - שנדונים פה ובנספח לחוברת זו, מהווים "השקעות ספקולטיביות". זאת בעיקר בגלל מינוף פיננסי - שימוש באשראי - בצורות

השקעות אלו. כמו כן, "השקעות" אלו אינן משקפות בעלות על נכסים – כמו מתכות יקרות ומניות – אלא התחייבויות פיננסיות של "צד שני לעסקה" לשלם סכום מסוים "למשקיע" בהתקיים תנאים מסוימים – כמו עלייה/ירידה במחירי מתכות יקרות ומניות. יש סיכון שהתחייבות כזו לא תקוים.

כמו כן לצורות השקעה – קרנות סחירות בבורסה – שמוזכרות לעיל "כדוגמה" – ייתכן שיש עוד כאלו. כך שאין לראות באלו שמוזכרות לעיל, כאילו יש עדיפות כלשהי דווקא להשקעה בהן. ניתן בקלות לברר אלו אפשרויות השקעה דומות אחרות קיימות.

חשיפה למחיר זהב.

להלן נתייחס לשנויים במחיר זהב מתחילת שנת 2024. אז החלה עלייה משמעותית במחירו מעל רמה של 1800 – 2000 דולרים לאונקיה, רמה שהיוותה "תחום עליון" למחיר אונקיית זהב במשך שנים רבות. ברור ששימוש בתקופה אחרת מזו "כדוגמה", יכול לתת תוצאות אחרות מאלו שמובאות לעיל.

מקור לגרפים: tradingeconomics.com

מקור לגרפים: barchart.com

בגרף הבא מחיר אונקיית זהב מתחילת 2024 – עד 06-30-2025. מחיר יומי. מחיר אחרון – 3337 דולרים לאונקיה. מחיר יומי 1-1-2024 : 2065 דולרים. שנוי חיובי מצטבר במחיר 62%.

קרנות סחירות בבורסה - יש כמה קרנות כאלו שנסחרות בבורסה בארה"ב ומחוץ לארה"ב שמחזיקות - לדבריהן - במטילי זהב. בקרנות "סגורות" לא ניתן לפדות אותן - מלבד בתנאים מיוחדים - אלא למכור בבורסה את יחידות הקרן. מחיר יחידה יכול שלא יהיה זהה לשווי יחידה לפי ההחזקות של הקרן במטילי זהב. בקרנות **סחירות** "פתוחות" קיימת אפשרות "לפדותן" בכול עת בשעות מסחר בבורסה, ומחירי יחידה בקרן אמורים לשקף בקרוב את שווי יחידה לפי ההחזקות של הקרן. דמי ניהול הם כמחצית האחוז לשנה מערך הנכסים בקרן. לא נרחיב פה בתאור "השיטה" שבה נוצרות/נפדות יחידות בקרן כזו.

נדגיש כי המשקיע "המצוי" אינו יכול לקבל מטילי זהב מקרן כזו, אלא את הערך הכספי של יחידה בקרן.

קרנות סחירות עם מינוף פיננסי

UGL ----- שנוי חיובי (עלייה במחיר) **יומי** במחיר יחידה בקרן אמור להיות בשיעור כפול משיעור השנוי החיובי **היומי** במחיר זהב. כתבנו בעבר על קרן זו - מדוע לאורך תקופה, השנוי החיובי המצטבר במחיר יחידה, יכול להיות **קטן** מהשנוי החיובי במחיר זהב לאורך התקופה.

בגרף הבא מחיר יחידה בקרן זו מתחילת 2024. מחיר יומי.
2024-1-1: 15.89 : 2025-6-30: 34.66.
שנוי חיובי יחידה בקרן לאורך התקופה: 118%.
שנוי במחיר זהב לאורך התקופה: 62%.
שנוי "כפול" במחיר זהב לאורך התקופה: 124%.

הסטייה משיעור כפול לאורך התקופה: פחות 6%.

הסברנו בעבר ששיעור הסטייה לאורך תקופה "ארוכה", תלוי בגודל התנודות במחיר זהב – למעלה/למטה לאורך התקופה ובאורך התקופה שבה "נפסקה" מגמת עלייה במחיר זהב. ל"הפסקה ארוכה" עם גודל תנודות קטן במחיר זהב, תהיה יחסית השפעה קטנה יותר על "הסטייה". כך גם לתנודות גדולות במחיר זהב בזמן "הפסקה קצרה". מתחילת 2024 היו צרופים כאלו, עד כה, ולכן "הסטייה" השלילית משיעור עלייה כפול, היא מעטה יחסית, רק כ-6% מתוך 124%. כמובן שאין ערובה שכך זה יימשך.

הערה: התקופה שמובאת בדוגמה למעלה – מתחילת שנת 2024, מהווה מקרה "אופטימלי" – קרוב לודאי נדיר – שבו תחילת ההשקעה ביחידה בקרן היא "בדיוק" בתחילת מגמת עלייה גדולה וממושכת. ברור **שלא** תתקבלנה תוצאות כאלו, אם במשך "התקופה" תהיינה תנודות גדולות כלפי מטה "הפסקה ארוכה" במגמת עלייה. עלול גם להיות מקרה שבו הייתה עלייה מצטברת במחיר זהב וירידה במחיר יחידה בקרן.

UGL מחיר יחידה בשחור. ממוצע נע 20 ימים באדום. ממוצע נע 50 ימים בירוק.

למאמינים באמונות תפלות- אם בתוך 2-3 שבועות "הקו האדום" יישאר מעל "הקו הירוק" – גם אם לפני כן ירד מתחתיו – ייתכן שייתחדש "המרוץ". כפי שנאמר בחוברת קודמת, מחירי מתכות כסף ופלטינה עלולים לרדת מהר והרבה אחרי הפסקה/ירידה גדולה יחסית במחיר זהב. אם זה אינו קורה, אז כאמור בחוברת קודמת, זה יכול להיות סימן "למרוץ" ממושך. דווקא **אחרי** תחילת "סיבוב" הורדות ריבית על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב.

הסיבה לכך היא פשוטה: **ירידה** גדולה במחיר זהב "אמורה" להקדים סיבוב **הורדות** ריבית גדולות **וממושכות** על ידי הבנק המרכזי של ארה"ב. כאשר זה אינו קורה, זה עלול להיות סימן מובהק "למרוץ" ממושך בעוצמות גדולות. **אנחנו קרובים למבחן זה.**

מחיר מתכת פלטינה:

1355 דולרים לאונקיה.

כתבנו לפני 4 שבועות על המשמעות האפשרית אם היא מצטרפת "למרוץ".

SHNY ---- שיעור השינוי החיובי היומי במחיר יחידה בקרן אמור להיות פי שלוש משיעור השינוי החיובי היומי במחיר זהב.

בגרף הבא מחיר יחידה בקרן זו מתחילת 2024. מחיר יומי.

מחיר יחידה בקרן 1-12024: 26.76. מחיר יחידה בקרן 30.6.2025: 70.39.
שיעור שינוי חיובי במחיר יחידה לאורך התקופה: 163%.
שיעור שינוי חיובי במחיר זהב לאורך התקופה: 62%.
שיעור שינוי "משולש" במחיר זהב לאורך התקופה: 186%.

מחיר יחידה בקרן מתחילת 2024.

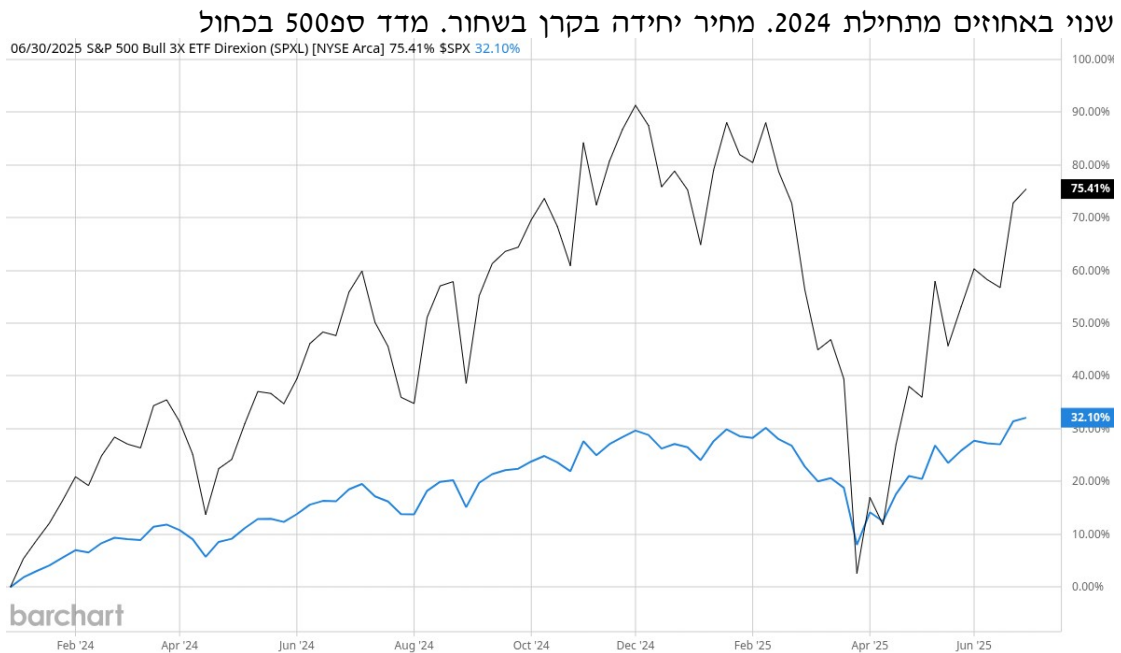

הערות: כמו לגבי קרן UGL. "סטייה" גדולה יותר משיעור "משולש" של עלייה מצטברת במחיר זהב.

חשיפה למדד מניות בארה"ב.

SPXL – שיעור השנוי החיובי היומי אמור להיות פי 3 משיעור השנוי החיובי היומי במדד SP500. (מדד מניות בארה"ב).

מדד ספ 500 1-1-2024: 4697 (מחיר "שבועי")
מדד ספ 500 30-6-2025: 6204 (מחיר "שבועי")
שיעור שינוי לאורך תקופה: 32%.
שיעור שנוי "משולש" לאורך תקופה: 96%.
מחיר יחידה בקרן 1-12-2024: 98.93
מחיר יחידה בקרן 30-6-2025: 173.5.
שיעור שינוי במחיר יחידה לאורך תקופה: 75%.

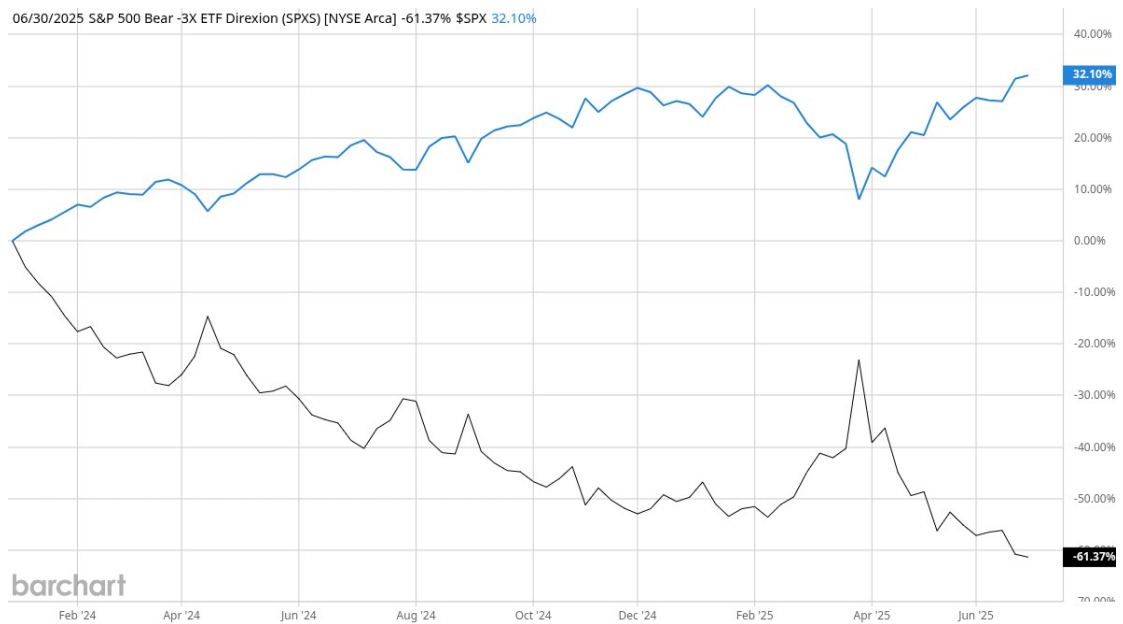

הערות: בעוד מדד ספ 500 עלה במעט לשיא חדש, מחיר יחידה בקרן עדין נמוך בכ-8% ממחיר השיא האחרון שלה. כמו כן יש "סטייה" שלילית של כ-10% בין שיעור העלייה במחיר יחידה לשיעור העלייה "המשולש" שהיה במדד ספ 500. מחיר יחידה בקרן כעת הוא בקרוב כמו מחירה באוקטובר – נובמבר 2024. סימן לדשדוש? קיים מינוף גבוה – פי 3 – בפעילות של הקרן, אבל אינו חריג ביחס למינוף שמשמש Hedge Funds. התוצאה עד כה, ייתכן שמורה על כך שבתקופה של דשדוש יהיה קשה/בלתי אפשרי "להרוויח" גם עם מינוף גבוה.

SPXS ---- שיעור השנוי היומי החיובי במחיר הקרן אמור להיות פי 3 משיעור השנוי השלילי היומי במדד ספ500. (כלומר, יהיה רווח אם המדד יורד והפסד אם המדד עולה).

מחיר יחידה בקרן 1-1-2024: 12.14
מחיר יחידה בקרן 30-6-2024: 4.69
שנוי שלילי במחיר יחידה בקרן לאורך התקופה: מינוס 61%
שנוי חיובי במדד ספ500 לאורך התקופה: 32%.

שנוי מצטבר באחוזים במחיר יחידה בקרן מתחילת 2024 בשחור. שנוי מצטבר באחוזים במדד ספ500 לאורך התקופה בכחול.

הערה: מראה כמה קל להפסיד את רוב סכום השקעה ממונפת - במקרה זה פי 3 - כאשר טועים בכיוון של המגמה במשך תקופה ארוכה. למרות דשדוש במדד המניות מתחילת דצמבר 2024 - אפילו עלה בכ-2% - נמשך הפסד מצטבר מהחזקת יחידה בקרן - הפסד נוסף של כ-5%. אולם אם הדשדוש יהפוך "לפתע" לירידה גדולה ומהירה, אז מחיר יחידה בקרן עשוי לעלות "הרבה ומהר". כלומר, גם אם מזהים נכון תרחיש של דשדוש, צריך "מזל" כדי "להצטרף" למגמת ירידה בעתוי נכון. אם שיעור הירידה גבוה יחסית, רווח שיווצר אז, עשוי לקזז ויותר הפסדים שנצברים כאשר מדשדשים. אולי תמונה של באבא סאלי על הקיר תעזור.

חשיפה למניות של חברות שעוסקות בכריית זהב.

GDX ----- קרן סחירה בבורסה שמחזיקה במניות של חברות שעוסקות בכריית זהב. כעת כ-60% מנכסי הקרן הם בכ-10 מניות "מהגדולות" בתחום זה. חלק מחברות אלו עוסקות גם בכריית מחצבים אחרים, כמו נחושת.

מחירי יחידה בקרן מתחילת 2024.

1-12-2024: 32 דולרים.

1-7-2025: 52 דולרים.

שיעור עלייה מצטבר: 62%.

שיעור עלייה מצטבר במחיר זהב לאורך התקופה: 62%.

הערה: כתבנו בחוברת קודמת על "הבעייה" בהשקעה בחברות כאלו. אומנם לאורך תקופה זו היה שיעור שנוי חיובי דומה במחיר של קרן זו ובמחיר זהב. בהתעלם מסיבות אפשריות של משקיעים מסוימים להחזיק במניות של חברות כאלו ולא "במטילי זהב" – למשל שיקולי מיסוי – תשובה זהה (לפני מס) לאורך תקופה זו בשתי אפשרויות השקעה אלו, אינה מפצה למעשה על הסיכון הגדול יותר שיש בהשקעה במניות כאלו לעומת "במטילי זהב". למשל, בעיות עם שלטונות במדינות בהן הן פעילות. כמו גם השקעות מאכזבות בפיתוח עסקיהן.

האפשרות לעודף רווחיות בהשקעות כאלו לעומת החזקת "מטילי זהב", היא במקרה של שנוי חיובי גדול מאד במחיר זהב. משהו "שקורה פעם בדור". במקרה כזה, עפרות שבהן יש תכולה קטנה של זהב – לא כלכלי להפיק מהן זהב – הופכות "לכלכליות". ארוע כזה מגדיל את הערך הנכסי של חברה שבבעלותה עפרות כאלו. (ראו התייחסות לקרן הבאה).

לכן, אם "לפתע" מחירי יחידה בקרן כזו "מתחילים" לעלות בשיעור גדול יותר משיעור העלייה במחיר זהב, ייתכן שזה מורה על צפיות של משקיעים "למרוץ" ממושך במחירי זהב

בעצימות גדולה. עם מסקנות שסביר להסיק מכך. לא רק לגבי השקעות בזהב, אלא גם במדדי מניות ובאג"ח לתקופת פדיון ארוכה.

כמו כן, הפסקת עלייה במחיר זהב וירידה במחירו, "אמורה" להביא לירידה גדולה יחסית במחירי מניות/קרן כזו. אם זה אינו קורה ואפילו מחירי מניות/קרן כזו עולים לשיא חדש בזמן שמחיר זהב ירד מהשיא האחרון שלו – מצב שקיים עד כה – ייתכן שזה מורה על צפיות שההפסקה בעליות במחיר זהב תסתיים בקרוב. במקרה כזה ייתכן שבמקביל לכך גם יתברר שנפסקה העלייה במדדי מניות ובמחירי אג"ח לפדיון בטווח ארוך. נדע ממש בקרוב.

GDXJ ----- קרן סחירה בבורסה שמחזיקה במניות של חברות "צעירות" שעוסקות בכריית זהב ו/או מחפשות/מפתחות אזורים בהם ניתן לכרות זהב. כ-40% מנכסי הקרן מושקעים במניות של 10 חברות.

מחיר יחידה בקרן בשחור. מחיר זהב בכחול. שיעור שינוי באחוזים מתחילת 2024.

הערה: בגרף זה אפשר לראות בברור שמחירי יחידה בקרן המשיכו לעלות אחרי הפסקה וירידה במחירי זהב. בחברות אלו עיקר הפוטנציאל הוא "בפיתוח" של מקורות חדשים לכריית זהב, בייחוד כאלו שנחשבו "לא כלכליים", אולם יהפכו "כלכליים", בייחוד ככול שתימשך עלייה – גדולה – במחיר זהב. התמחור הוא מעין תמחור של "אופציה". ברור שקיים סיכון גדול יותר בהשקעה בחברות כאלו. אומנם סכום נכסי הקרן הוא רק כ-5 ביליון דולרים, אולם ייתכן שיש משמעות מההתפתחות במחירי יחידה, שכאמור מקודם מתומחרים כמו "אופציות". כלומר, משקיעים מוכנים לסכן סכום של כך וכך ביליוני דולרים, כדי שתהיה להם אופציה לבעלות על נכסים כאלו, אם תהיה עלייה ממושכת וגדולה במחיר זהב. כול אחד והשיקולים שלו.

אג"ח "זבל".

אלו קרנות בדרוג אשראי "נמוך", בגלל סיכון עסקי בפעילות שלהם. בתקופה של צמיחה/גאות כלכלית, אמור לקטון הסיכון העסקי גם ובייחוד בפעילות של חברות כאלו. כך גם כאשר צפוי שיהיו שערי ריבית ff נמוכים. כיוון שאז לכאורה ירד שער הריבית שהן נדרשות לשלם על חובות שלהן, מה שמקטין את הסיכון העסקי בפעילות שלהן.

לכן, כאשר "כולם" משוכנעים שהבנק המרכזי של ארה"ב שוב יתחיל בסדרה של הורדות ריבית, סביר שיעלו מחירי אג"ח של חברות כאלו – תקטן התשואה שבה הן נסחרות – גם בשיעור גדול יותר מהירידה הצפויה בשער הריבית ff. זאת בגלל שתקטן "פרמית הסיכון" – בשער ריבית – שנדרשת מהן. אם כך, סביר שמחירי אג"ח אלו יקדימו ויעלו לפני שהבנק המרכזי שוב מתחיל בסדרה של הורדות ריבית.

JNK ----- קרן סחירה בבורסה שמחזיקה באג"ח "זבל" של חברות. תשואת דיבידנד כעת כ-6.5% לשנה.

מחירי יחידה בקרן מתחילת שנת 2024.

הערה: עד כה נראה כדשדוש. עדיין אין פריצה למעלה. מדוע? כיוון שעדיין אין ירידה גדולה וממושכת במחיר זהב. בתרחיש של סטגפלציה, סביר שילך ויגדל הסיכון העסקי שכרוך בפעילות של חברות כאלו. זה יכול לקזז ויותר את ההשפעה החיובית האפשרית מירידה בשער הריבית היומי ff.

בנספח בחוברת זו, יש קישורים – לאתר חוברת למשקיע - למאמרים בחוברות קודמות, שדנים ביתר פירוט באמור לעיל. כמו כן מצוין מחיר זהב כפי שהיה במועד פרסום מאמרים אלו.

שיהיה בהצלחה.

מדדי מניות - שערי ריבית - שערי חליפין - זהב.

מחיר זהב - 3335 (3367) דולרים לאונקיה.
מדד דאו ג'ונס תעשייתי - 44828 (42207)
מדד נאסדק - 20601 (19447)
תשואת אג"ח ממשלת ארה"ב 10 שנים - 4.35% (4.38%)
שער ריבית יומי ארה"ב 4.25%
מחיר נפט קל ארה"ב - 66 (74) דולר לחבית. ברנט באירופה - 68 (77) דולר.
תשואה ראלית אג"ח צמוד מדד ממשלת ארה"ב 10 שנים - 2.00% (2.03%)

בסוגריים - הנתונים ביום 22 ביוני 2025.

שער חליפין ינים לדולר - 144 .
מחיר חוזה גז טבעי קרוב - 3.38 דולרים. (3.90 דולרים).

מחיר מתכת כסף - 37 דולרים לאונקיה.
מחיר מתכת פלטינה - 1391 דולרים לאונקיה.

מחיר זהב - ירידה 1%. מדד דאו ג'ונס - עליה 6% . מדד נאסדק - עליה 6% .
שער ריבית יומי - ללא שינוי.
תשואת אג"ח ממשלה לטווח ארוך - ללא שנוי .
תשואת אג"ח צמוד מדד - ללא שנוי .
מחירי נפט - ירידה 8 דולרים .
תחום תנודות במחיר זהב - 3262 - 3367 דולרים לאונקיה.

גרפים אפשר לראות [באתר חוברת למשקיע](#)

גרף של מחיר הזהב.

השיחה וההבטחה.

הנשיא טרמפ: מר פוטיין, הגיע הזמן לסיים את המלחמה באוקראינה.

הנשיא פוטיין: (פונה לעוזריו, אני חושב שהוא התבלבל, חושב שהוא מדבר עם ראש ממשלת ישראל על עזה). מר טרמפ, אני מברך את כבודו על אישור החקיקה שהוא חפץ בה. כמו כן מברך אותך ואת העם האמריקאי ביום העצמאות שלכם.

רוסיה תמיד אמרה שלדעתה עדיף לפתור מחלוקות בדרך דיפלומטית ולא במלחמה. למדנו ממעשי כבודו ומעשי ממשלת ישראל, שכאשר לא צלחה דרך זו, לא נותר אלא להפיל בומבות על ראשי העקשנים שמסרבים לעשות הסכם. כך אנחנו עושים ונמשיך לעשות. כמו שנהג כבודו עם איראן. אבל בכ"ז בשביל היחסים הידידותיים בין ארה"ב ורוסיה אני רוצה להבטיח לכבודו..

הנשיא טרמפ: מה, מה אתה מבטיח לי?

הנשיא פוטיין: שרוסיה לא תבקש/תזדקק לעזרת ארה"ב כדי להשיג את מטרות הלחימה שלה באוקראינה. הצבא הרוסי יעשה זאת בעצמו.

עוד אני מבקש להזכיר לכבודו, שרוסיה רואה במטרות הלחימה באוקראינה, "עניין קיומי" עבורה, כמו שישראל רואה במלחמה שלה עם איראן וכמו שכבודו ראה ורואה בעניין נשק גרעיני לאיראן. אם כך ננהג כמוכם.

הנשיא טרמפ: אבל אתם, רוסיה גיניתם את הפעולות של ישראל וארה"ב באיראן.

הנשיא פוטיין: אכן נכון ולכן נקבל בהבנה אם אתם תגנו את הפעולות שלנו באוקראינה.

סוף "תמליל שיחה".

זהו. תם הזמן לדיבורים "והצגות". הגיעה עת שבה יתברר מי "מבלף".

לפי שוקי ההון, "שניהם". כי אם יתברר ששניהם אינם "מבלפים", הלחימה באוקראינה תתפשט אל מעבר לארבעת המחוזות שרוסיה סיפחה אליה ושוקי הון אינם "ערוכים" לתרחיש כזה. שכרגיל יקרה "בהפתעה".

מניות "צופות עתיד" – מדדי מניות.

בתחילת חודש אפריל 2025 – בחוברת "מיוחדת" – ציינו שלפי ארבעת מניות אלו, כנראה הסתיימו הירידות הגדולות במדדי מניות. אכן כך קרה. אחרי כן ציינו שלפי מניות אלו, עדיין מדדי מניות יסחרו בקרוב בתחום מוגבל בלי מגמה ברורה. בייחוד בלי חידוש מגמת עליות ממושכת.

בתחילת חודש יולי 2025, בלטו עליות בארבעת מניות אלו – ביחד עם עליות במניות של חברות עם פעילות דומה – בנייה. זה קרה במקביל לירידה בתשואה בה נסחרות אג"ח לפדיון בטווח ארוך. זאת ככול הנראה בגלל צפי לירידות בשער הריבית היומי בארה"ב – ff - ודרישות מצד נשיא ארה"ב ושר האוצר שלה שהבנק המרכזי יוריד את הריבית. כמו כן כנראה צפיות שפרוק "החיץ" כנדון בחוברת זו, יאפשר לבנקים מסחריים להגדיל החזקות באג"ח.

תופעה "רגילה" היא, שכאשר בנקים מסחריים מגדילים מתן אשראי לפרטיים/ממשלה, מדדי מניות נמצאים במגמת עלייה – זאת כיוון שגידול באשראי מאפשר גידול בהשקעות וצריכה – בפעילות עסקית.

אם כך, נראה כאילו "הכוכבים מסתדרים" לחידוש מגמת עלייה במדדי מניות – דהיינו חריגה כלפי מעלה מתחום התנודות האחרון. זה לכאורה היה הצפי בתחילת יולי 2025 בעליות של מניות "צופות עתיד" – כאשר המחירים שלהן חורגים כלפי מעלה מתחום התנודות האחרון שלהן. (אם כי המחירים של מניות אלו עדין נמוכים במידה רבה מהשיא האחרון שלהן.)

אולם עדין אין סימן מובהק לירידה בתשואות שבהן נסחרות אג"ח לפדיון בטווח ארוך. גם לא במחיר הזהב. שימו לב שעבור משקיעים זרים – בייחוד מאירופה, מדדי מניות בארה"ב עדין לא חרגו כלפי מעלה משיא אחרון – במונחי יורו ואפילו במונחי שטרלינג. (גם במטבעות אחרים וגם לא ביחס למחיר זהב). ככול שתופעה זו תימשך, זה יהיה סימן מובהק "לאשליית ערך כסף" לגבי מחירי נכסים. במקרה זה כשהם נקובים בדולר אמריקאי.

בעבר, זה היה סימן מקדים למשבר כלכלי/פיננסי בארה"ב!

השפעת מחיר הנפט.

מי שמאפשר כעת את "התמתנות האינפלציה" בארה"ב, אלו ערב הסעודית "וחברותיה" במפרץ הפרסי. מאז חודש אפריל 2025, הן הודיעו על הגדלת התפוקה היומית של נפט בכ-400 אלפי חביות ביום. כעת יש שמועות שבחודש אוגוסט 2025, הן שוב תגדלה את התפוקה בכ-400 אלפי חביות ביום. כך עד להגדלה מצטברת של כ-2 מיליון חביות ביום.

למה הן "התעוררו"? מלבד שיקולים פוליטיים – לסייע לממשל הנשיא טרמפ – יש לשים לב להאטה שמסתמנת מסוף שנת 2023 בתפוקת נפט – בייחוד מפצלי שמן shales בארה"ב. למעשה פסק הגידול המשמעותי בתפוקת נפט בארה"ב.

במצב כזה, גם לאור הסכסוך עם רוסיה ואיראן, הייתה/יש אפשרות לחידוש עלייה במחיר נפט. מחיר נפט גבוה משמעותית מעל 70-65 דולרים לחבית בארה"ב, מעודד/יעודד המשך השקעות בהפקת נפט מפצלי שמן. בייחוד לאור העלייה במחירי גז טבעי – שכמויות גדולות ממנו מופקות ביחד עם הפקת נפט.

הגדלת תפוקת נפט על ידי ערב הסעודית "וחברות" גם מועילה לממשל הנשיא טרמפ, גם ממתנת עליות במדדי מחירים לצרכן בגלל הטלת מכסים על יבוא לארה"ב וגם "מעודדת" מפיקי נפט בארה"ב – בייחוד חברות "עצמאיות", שלא להמשיך להשקיע בהגדלת תפוקת נפט ואפילו לא בשימור תפוקת נפט נוכחית. זו כידוע קטנה בקצב גדול בתוך 2-3 שנים ממועד הפקת נפט מבארות מפצלי שמן. הקיפאון הנוכחי בתפוקת נפט בארה"ב, סביר שיתחיל להתבטא בירידה בכמות התפוקה, כבר לקראת סוף שנת 2025. תהליך שיתגבר בשנת 2026.

כלומר, המשך גידול בתפוקת נפט על ידי ערב הסעודית וחברותיה, ייתכן שלא יספיק כדי למתן עליות במחירי נפט במהלך שנת 2026. כיוון שמחירי סחורות אחרות (בדולרים) "תקועים" – אינם יורדים, בעוד שמחירי "שרותים" ממשיכים לעלות, ועלייה במחירי מוצרים מיובאים לארה"ב, שמוטלים עליהם מכסים, סביר ששיעור האינפלציה בארה"ב יתחיל שוב "לזחול" כלפי מעלה כבר במהלך שנת 2026.

לכן, גם אם בנקים יגדילו החזקות באג"ח – מוסבר במאמר בחוברת זו – "אחרים" ינצלו זאת כדי "למכור להם" "סחורה". ואז?

עד לאביב 2026 הנשיא טרמפ ימנה נגיד חדש לבנק המרכזי של ארה"ב – שייתכן ויחדש הגדלת החזקות של אג"ח בידי הבנק המרכזי – "הדפסת דולרים". זאת כדי למנוע עלייה בתשואות בהן נסחרות אג"ח אלו.

אז יגבר "המרוץ". כפי שכתבנו כבר, ייתכן שסימן מובהק לכך, יהיה אם מחירי מתכות כסף ופלטינה, יצטרפו לעליות במחיר זהב.

המשך קיץ נעים. כרגיל יש אפשרות "להפתעה", שאחרי החזרת חטופים – "בסיבוב" אחד או שניים, תוקדמנה הבחירות לכנסת. לפני שיתברר שלמעשה לא חל שום שנוי מהותי במצב לטווח ארוך ברצועת עזה.

תפוקת נפט בארה"ב - מיליוני חביות ביום.

US Crude Oil Production - BBL/D/1K

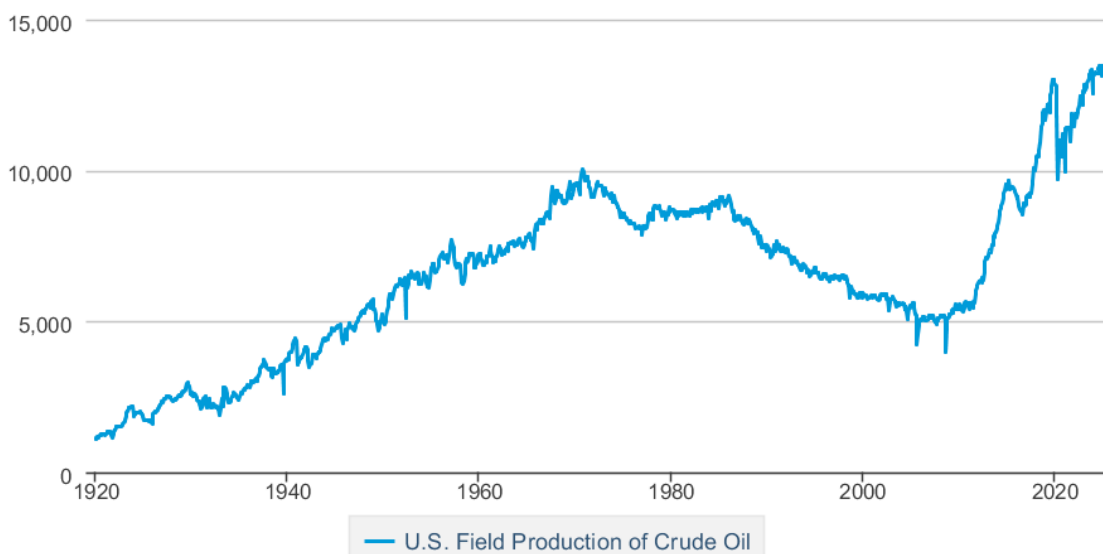
Source: tradingeconomics.com | U.S. Energy Information Administration

למעשה דשדוש מסוף שנת 2023.

תפוקת נפט בארה"ב - 1920-2025. באלפי חביות ביום.

U.S. Field Production of Crude Oil

Thousand Barrels per Day

Data source: U.S. Energy Information Administration

תחילת ירידה בתפוקה משנת 1970 – ירידה בתפוקה בטקסט. תחילת עשור של סטגפלציה בארה"ב "ומרוץ" במחיר זהב. משנת 2010 חידוש עלייה בתפוקה בארה"ב, כאשר מחירי נפט מעל 50-70 דולרים לחבית ומדיניות מוניטרית "מקלה" – "הדפסת דולרים" בארה"ב – ריבית אפסית. ריבית לטווח ארוך פחות משני אחוזים לשנה.

הירידה בשנת 2020 בגלל סגרים – קובידי19. הירידה בעשור משנת 1980 – גידול בתפוקה בשדות נפט חדשים באלסקה, בים הצפוני ובמפרץ מקסיקו – ירידה במחירי נפט. גם במחיר זהב.

מספר סיבובים של כדור הארץ

עד שיתברר מי "מבלף" – מר טרמפ? – מר פוטיין? – שניהם? ממש בימים אלו.

עד שיתברר אם תוטלנה סנקציות משניות על מסחר עם רוסיה: בימים אלו.

עד שיתברר האם חודש דצמבר 2024 היה שחזור של חודש דצמבר 2021 – 0.0. אכן היה. תחילת "דשדשת".

זה הגיע!

נספח – קישור למאמרים באתר חוברת למשקיע.

השקעות ספקולטיביות בתקופה של "נדנדה" במדדי מניות. (5-1-2025). מחיר זהב – 2638.

מניות זהב – בלי "זהב" – עם טרמפיסטים. (8-12-2024). מחיר זהב – 2633.

קרנות נסחרות ממונפות – למחיר זהב – למדדי מניות. (7-1-2024). מחיר זהב – 2045.

נספח – מניות של חברות שמפיקות זהב – ספקולציה על מחיר זהב. (7-1-2024).

בתקווה לימים טובים – למשפחות הנרצחים/חללים, לחטופים/שבויים, לחיילים, לתושבים, לפצועים שמחלימים, למפונים מבתיים, למפוטרים.

מנהיגים כושלים יחלפו/יודחו. לעומת זאת זה מה שתמיד ישאר.

תנאי שימוש וגלוי נאות

1. פרסום זה שייך לד"ר שמואל גולדמן ת.ד. 39312 ת"א 61392 טל. 03-6424743. המאמרים נכתבו על ידי ד"ר שמואל גולדמן והם משקפים את דעת הכותב בלבד, בזמן כתיבתם.
2. אין לראות במאמרים אלו משום הצעה לפעולת השקעה כלשהי או כמתן חוות דעת על הכדאיות של השקעה כלשהי ואין הם מהווים תחליף לייעוץ המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם.
3. הדעות המובאות בפרסום זה, ניתנות לשנוי בכל עת ללא מתן הודעה כלשהי.
4. פעולות השקעה שנעשות על ידי ד"ר גולדמן, יכולות להיות בניגוד למשתמע מפרסום זה.
5. המידע שמופיע בפרסום זה, שאוב ממקורות שנחשבים כמהימנים, אולם אין הכותב אחראי על נכונות המידע או שלמותו.
6. כל שימוש שנעשה בפרסום זה, נעשה שלא על דעת הכותב והוא נעשה באחריות המשתמש בלבד.
7. לפי העניין בסופו של כל מאמר ניתן גלוי לעניין האישי שיש או אין לכותב בזמן כתיבתו, במישרין או בעקיפין, בניירות ערך ובנכסים פיננסיים שמוזכרים בו. נתונים אלו יכולים להשתנות לאחר מועד הכתיבה.
8. אין להעתיק בכל צורה שהיא ואין לפרסם או להפיץ בכל צורה שהיא, כל מאמר או חלק ממאמר, שמופיע בפרסום זה, בלי לקבל מראש ובכתב את הסכמתו של ד"ר שמואל גולדמן.